

ВАТРЕНО ВЕЖБАЛИШТЕ

Пасуљанске ливаде – две речи које никоме у Војсци не треба образлагати. За генерације старешина и војника биле су синоним за полигон, терен, логоровања – некад вишенедељна, а данас обично десетодневна – и тактичке вежбе с бојевим гађањем. Популарне *Пасуљане* увек се повезују са логорским простором, шаторима, али и временским приликама и неприликама које су генерацијама припадника војске биле незаборавно искуство.

Црвенкасто блато и прашина део су панораме полигона. Уз њих иде и јутарња измаглица која цео простор прекрива непрозирном беличастом копреном, па заклања видике и понекад данима не дозвољава било каква бојева гађања. Некад се у том делићу света у току дана промене и три годишња доба. Дешавало се да данима пада киша и да свака стаза постане тешко проходна каљуга. Некад се тешко дисало од прашине коју је ветар наносио у лице. Једино је зими време било очекивано, стабилно зимско – хладно и ветровито.

Иако се званично „Пасуљанске ливаде” користе за потребе војске од 1972. године, живот полигона траје од давне 1805. године – већ 216 година. У почетку је то био искључиво артиљеријски полигон, онда су га користили и други родови Копнене војске. Данас је интервидовски полигон с амбицијама да прерасте у савремено вежбалиште, изграђено према светским стандардима.

Пише Мира ШВЕДИЋ
Фото-репортери Медија центра „Одбрана”

Стражара

Зграда за официре и кухиња

Амбуланта

Новоизграђен објекат за војну технику

НАЗИВИ

Полигон је неколико пута мењао име. Прво је био Артиљеријски полигон „Пасуљанске ливаде”, после Вежбовно-стрелишни полигон (ВСП) „Пасуљанске ливаде”, од 16. новембра 2004. постао је Интервидовски полигон „Пасуљанске ливаде”, а однедавно је војни комплекс. У називу је остајало непромењено само Пасуљанске ливаде. Не због пасуља, наравно, како се у шали говори, већ због породице Пасуљановић која је ту имала своје ливаде.

Све то, међутим, за Војску није проблем и често се говорило да су то „реални услови”, приближни ратним. И заиста, *Пасуљане* су на неки начин увек биле место каљења генерација младих старешина и војника. Они су данима одвојени од цивилизације били упућени једни на друге и постајали су и психички и физички издржљивији. Осим тога, терен је увек био ватрена провера онога што су до тада научили и са *Пасуљана* су се редовно враћали у касарне богатији за неко ново искуство.

Посматрачи војних активности који долазе на Војни комплекс „Пасуљанске ливаде” најчешће се задржавају на посматрачници ТТ 719. Са тог места добро се виде ватрена дејства на благо заталасане и огољене висове Крчор и Антравел. Рејон циља класичне и ракетне артиљерије уобичајено је Велики Антравел (на који се дејствује са ватрених положаја на Венцу или са Велике Брезовице), тенкиста Крчор, док се пешадија задржава у рејону Добре воде, испод посматрачнице.

О прошлости, садашњости и будућности тог јединственог места причали смо са командантом ИВП „Пасуљанске ливаде” потпуковником Небојшом Лојпуром, који у тој јединици ради од 2006. године, најпре као заменик, а од 2014. и као командант. Седимо у такозваном хладном летњиковцу, лево од улазних врата у командну зграду, крајем јуна, у дану када је у хладу било 37 степени. Кажу да је то био један од најтоплијих дана јуна у Србији у протеклих стотинак година откако се мери температура. А и ово место донедавно је било хладније јер су се испред командне зграде налазила четири дивна ариша, изузетно ретка листопадна четинара, јединствена на територији Србије. Њих је положило последње невреме, па су морали да буду исечени.

ЖИВОТ ДУЖИ ОД ДВА ВЕКА

Иако се званично Војни комплекс „Пасуљанске ливаде” користи за потребе војске од 1972. године, полигонско јуче се, како нам је рекао командант, збило давно, пре више од два века. Наиме, после боја на Иванковцу 1805. године Карађорђе је наредио да се један трешњев

КОМАНДАНТИ ПОЛИГОНА

Први командант Полигона био је поручник Вилибанд Петелинчек, тенкиста. Сви остали били су артиљерци: потпуковник Димитрије Димитријевић, мајори Милан Шкорић и Љубиша Илић, потпуковник Душан Јањетовић, пуковник Векослав Цветковић, потпуковник Ванчо Атанасов и сада потпуковник Небојша Лојпур.

ОБЈЕКТИ НЕКАД И САД

У НАТО агресији 1999. порушене су монтажне спаваоне за војнике капацитета 2×240 лежаја, котларница, трпезарија за војнике капацитета за више од 300 људи, техничка радионица. „Преживели” су командна зграда, у којој је смештена Управа полигона, са пролазним собама, апартманом и трпезаријско-кухињским блоком Управе полигона, капацитета 25 људи, потом зграда за старешине са десет соба и кухињско-трпезаријским блоком у коме се припремају оброци за 300 људи, по 30 у смени. Ту су и стражара, окружена ружама, и амбуланта у хладу четинара.

Црвенкасто блато и прашина део су панораме полигона. Уз њих иде и јутарња измаглица која цео простор прекрива непрозирном беличастом копреном, па заклања видике и понекад данима не дозвољава било каква бојева гађања. Некад се у том делићу света у току дана промене и три годишња доба.

топ и један бронзани из запоседнуте касарне у Ћуприји изместе изнад села Стубице, на место Венац, које је одређено за вежбе. Практично те године почиње српска војска да користи Венац, садашњи део полигона за вежбање.

Тај простор је коришћен и касније, али је мало докумената о томе. Зна се да је ту вежбала војска која је ишла да угуши Тимочку буну 1883. године. После те буне у Ћуприји се активира артиљеријска касарна, у којој је био смештен 118. тешки артиљеријски пук. Он је редовно изводио вежбе на *Пасуљанама*. Тада је то било државно земљиште, напуштено, па су вежбе могле да се изводе без икаквих захтева и обештећења према било коме. Обично је коришћен рејон Добре воде, мада има података да су бројније војне активности извођене на источном делу Полигона – Игриште, Појила, Мала и Велика Брезовица.

После Првог светског рата 118. тешки артиљеријски пук преименован је у јединицу за опслуживање артиљеријске подофицерске школе, која је била смештена у ћупријској касарни до Другог светског рата. Потом она постаје Артиљеријска официрска школа и такође користи Пасуљанске ливаде за обуку. Од 1949. до 1955. полигон је интензивно користио Корпус народне одбране Југославије (КНОЈ) – додељен им је за обуку регрута. Како је Команда била у рејону Троглан баре, тамо је изграђена зграда од камена, која нажалост није завршена и данас је прилично оронула. Мештани су је назвали „Ранковићева вила”, јер ју је користила милиција. Године 1971. у Ћуприји се формира 152. артиљеријска бригада, а 1974. године 590. противоклопна, и обе користе тај полигон.

Уговор с државом о коришћењу тог простора као помоћног армијског полигона „Пасуљанске ливаде” први пут је направљен 29. децембра 1972. године. Закључен је између Шумског газдинства Јагодина, као закуподавца, и Савезног секретаријата за народну одбрану, као закупца. Предвиђени комплекс обухваћен полигоном износио је 17.256 хектара. Од тога је део од 16.017 хектара узет под закуп до 2001. године, а осталих 1.239 хектара требало је откупити, односно прибавити право на коришћење

ње за Војску. Уговором о закупу на период од 30 година Војска се обавезала да плаћа око 700.000 динара годишње том шумском газдинству, данас „Србијашуме”, у две једнаке рате, а оно је заузврат дало Војсци на коришћење садашње објекте – команду, стражару и амбуланту. Бела зграда и трпезарија, које се налазе на уласку у полигон, старијег су датума. Трпезарија је некад била железничка станица, а у белој згради били су станови за железничаре. Између та два објекта пролазила је пруга Ђуприја – Равна Река.

Како је Уговор о закупу истицао 2001, годину дана касније накнадно је потписан нови уговор између Министарства одбране и ЈП „Србијашуме”, који је важио до 2013. године. Сада имовински статус полигона изгледа овако: 136 хектара је откупљено војно земљиште – то је простор где је команда, логорски простор, посматрачница, део Крчора, Добрих вода и три хектара на Троглан барама; 175 је у приватном власништву, а осталих 7.992,69 хектара је у власништву Републике, корисник „Србијашуме”, и то земљиште користи Војска према уговору са „Србијашумама”.

Логистика је све до 2000. године почивала на јединици у Ђуприји, када је пребачена у Нишки корпус, односно Параћин, а гарнизона место остало је Ђуприја. Полигон је неко време био и екстериторијалан – припадао је гарнизона месту Ђуприја, по формацији је био део Нишког корпуса, а налазио се на територији Београдског.

Вежбовно-стрелишни полигон „Пасуљанске ливаде” прерастао је 16. новембра 2004. године у интервидовски полигон, а однедавно је војни комплекс. До средине маја 2007. био је под Командом Копнене војске, а од тад се команда полигона претпочињава Команди за обуку. Те године 30. новембра извршено је предислоцирање јединице из Касарне „Миодраг Новаковић Џуџа” у Ђуприји на ВК „Пасуљанске ливаде”. Сада је Команда Полигона уједно и команда гарнизона места Ђуприја и обухвата територију општина Деспотовац, Ђуприја и Параћин, а потпада под гарнизон Крушевац.

ПРЕДЕЛИ УОКВИРЕНИ РЕКОМ И ПЛАНИНАМА

Војни комплекс налази се у источном делу Републике Србије, обухвата простор југозападних падина планине Кучај и ограничен је са севера долином реке Ресавице, јужним падинама планине Бељаница, са истока планином Велики Маљеник, са југа комуникацијом Параћин – Зајечар и са запада комуникацијом Сисевац – Сењски Рудник – Ресавица. Захвата простор општина Ђуприја, Деспотовац, Параћин, Бољевац и Бор. Највећи део комплекса налази се на простору општине Деспотовац, и то је онај део који се најинтензивније користи, а на коме је и инфраструктура. Дужине осе Полигона износе правцем север-југ 25 километара, а исток-запад 30 километара. На површини од 136 хектара војног земљишта изводе се најзначајније и најватреније вежбе.

До Пасуљана се стиже лако. Прилазни путеви који воде до њих су такозвана стара пруга од Ђуприје, преко Сењског Рудника, у дужини од 23 километра. Они који

Логорски простор

Пут поред логорског простора

Поглед на посматрачницу ТТ 719

Тригонометар 719

су тим путем ишли зими знају да је тешко савладати пет километара успона од Сењског Рудника до Пасуљана и да се ту без теренца не иде. Други пут води од Марковца, преко Деспотовца, до „Пасуљанских ливада“, а дуг је 56 километара. Постоји и низ других локалних путева које користе ЈП „Србијашуме“ и локално становништво. Тако се кроз Војни комплекс „Пасуљанске ливаде“ правцем исток–запад протеже макадамски пут 4. категорије „Пасуљанске ливаде“ – Велика Брезовица, дуг 20 километара, који води преко потпуно ненастањене земље и излази у рејону Честобродице на регионални пут Параћин–Зајечар. Данас су на Великој Брезовици, највећем крашком пољу на простору Кучаја (непошумљен раван плато ширине 400–600 метара, дужине око 3,5 km) најчешће ватрени положаји артиљераца. Преко Троглан бара и Велике Брезовице теку реке понорнице. Крај једне, Мациног потока, укопавају се хаубице.

Полигон је повезан железничком станицом Београд–Ниш са искрцном станицом у Ресавици, на којој постоји бочна рампа за утовар-истовар борбених средстава и она је од војног комплекса удаљена осам километара.

Позадински рејон полигона смештен је уз комуникацију која повезује Сењски Рудник са Равном Реком и Брезовицом. У непосредној је близини места Равна Река. Ту су командни део, логорске просторије, потом технички део и складиште муниције и минско-експлозивних средстава.

Када је реч о рељефу, преовлађује брдско-планинско земљиште са надморском висином између 700 и 1.050 метара (највиши је Велики кљанц – 1.050 метара), а многи тврде да је због тога права ваздушна бања, боља и од Озрена код Соко Бање.

Простор војног комплекса испресецан је вртачама, јаругама и брдима. Земљиште је кречњачког састава, око 70 одсто површине обрасло је ниским растињем. Мањи део покривен је четинарима (на потезу Троглан баре који је окружен четинарским шумама), а на већем делу су пашњаци. Клима је изразито континентална. Карактерише је велики број сунчаних дана током лета и јесе-

Потпуковник
Небојша Лојпур

Захваљујући сарадњи са представницима органа локалне самоуправе лако решавамо било које проблеме, посебно оне по питању смештајних капацитета. У последње време помажу нам дајући одређене просторије у месту Сењски Рудник и Равна Река за припаднике Војске. Такође, на високом нивоу је и сарадња са представницима ЈП „Србијашуме“.

НАЈВЕЋИ ДОМЕТИ

До прошле године највећи домети артиљерије постизани су са ватреног положаја на Венцу, односно са друге стране, са Велике Брезовице на Антравелу – од око 13 km. Прошле године је са ватреног положаја на Мозгову успешно изведено јединствено артиљеријско гађање из топ-хаубица НОРА Б-52 на максималном домету до 40 километара, што је био доказ да се на полигону могу безбедно изводити гађања и на великим даљинама.

БРОЈКЕ

У периоду јануар–јун 2021. године полигон је коришћен укупно 106 дана, број остварених ноћења је 27.192, а просечан број људи који је боравио на полигону је 1.021. Укупно је реализовано 247 гађања и пет тактичких вежби с бојевим гађањима.

ни, али са хладним ноћима и јутарњим измаглицама. Често дувају јаки и хладни југоисточни и источни ветар. Велике су и количине падавина, годишњи просек је 600–700 литара по метру квадратном, а просечна температура је 11,2 степени Целзијуса.

– Све те карактеристике земљишта – географска локација, слаба и готово никаква насељеност, саобраћајна повезаност и комуникације са војним комплексом – повољне су за полигон и погодне за потребе јединица оружаних снага, јер у потпуности задовољавају све неопходне и прописане мере безбедности у смислу балистичке сигурности – истиче потпуковник Лојпур.

ЈЕДНИ ОДЛАЗЕ, ДРУГИ ДОЛАЗЕ

На Полигону се редовно изводе гађања пешадијским оружјем, наоружањем оклопних јединица, артиљеријско-ракетних јединица за ПВД, артиљеријским оруђима и ваздухопловима. Изводе се тактичке вежбе с бојевим гађањем, тактичка обука, стационарна логоровања јединица МО и ВС и структура ван Војске које имају закључен уговор о привременом коришћењу полигона. То се пре свега односи на јединице МУП-а Србије, Жандармерије, САЈ-а. На полигону се све више реализују и опитна гађања Техничког опитног центра и Војнотехничког института, а додатна активност је пружање услуга предузећима одбрамбене индустрије.

Јединица која данас опслужује Полигон – ИВП „Пасуљанске ливаде“ – формирана је од људи из две бригаде које су у то време биле у фази расформирања – 152. артиљеријске из Ђуприје и 192. инжењеријског пука из Параћина. Њену организацијско-формацијску структуру чине Команда и три вода – логистички, за обезбеђење обуке и за обезбеђење објеката. Људи који раде већином су из Поморавског округа, а понеки дневно пређу до посла и натраг и до 110 километара.

На Полигону је увек динамично. Готово да нема празног хода. Процедура доласка на то ватрено вежбалиште је уобичајена – јединице се обраћају Команди за обуку са захтевом за коришћење полигона – објеката, технике, логисти-

ке. На основу тих захтева у Команди за обуку израђују се годишњи планови. Потом Команда прослеђује јединици на полигону наређење и дефинише прецизно све детаље – кога дана ће и коме предати објекте и која средства.

„Домаћини” морају да ускладе и координирају активности јединица на Полигону, да прихвате и сместе придошлице које изводе планиране активности, те да одржавају ратну технику која је из њиховог састава. Ту технику предају „на реверс” јединицама како би реализовале планиране активности, а по завршетку логоровања и вежби оне су дужне да врате све што су користиле у првобитно стање. Након њиховог одласка на Полигону се припремају за прихват следеће јединице. И тако укруг. Једни одлазе, други долазе.

– Задатак наше јединице је двојак. Најпре да унапредити достигнут ниво функционалних способности Војног комплекса „Пасуљанске ливаде” и обезбеди услове за реализацију садржаја обучавања јединица Војске и осталих структура система одбране. Потом, да обезбеди правремену расположивост снага за пружање помоћи цивилним властима у случају природних непогода, техничко-технолошких и других несрећа у Гарнизонном месту Ћуприја – каже командант и додаје да су припадници јединице у време првог таласа епидемије ковид 19 били ангажовани на пружању помоћи цивилним органима власти на територији општине Ћуприја и Деспотовац у обезбеђењу здравствених и социјалних установа, и то: Опште болнице Ћуприја, Дома здравља Ћуприја, Завода за јавно здравље Ћуприја и Домског смештаја за одрасла и стара лица у Деспотовцу.

ИНФРАСТРУКТУРА

За многе припаднике Војске који користе полигон срећна околност је што тамо постоји борбена техника, па не морају да је допремају из удаљених гарнизона. Полигон има тенкове М-84, БВП-М80А, ПОЛО М-83, БРДМ-ове, тенк за извлачење и тенк носач мостова. Артиљеријска оруђа довози Мешовита артиљеријска бригада из Ниша.

– Недостатак је неизграђеност потребне инфраструктуре за размештај и смештај на самом полигону, како Команде, тако и јединица које долазе на полигон, али и неисправност технике коју имамо. Већина објеката инфраструктуре порушена је током НАТО агресије. Пре бомбардовања постојао је монтажни објекат у који је могло да се смести и спава око 480 лица, те кухиња за више од 300 људи. Преостали објекти су стари преко 50 година и у њих не може да се смести велики број људи – каже потпуковник Лојпур.

Све те карактеристике земљишта – географска локација, слаба и готово никаква насељеност, саобраћајна повезаност и комуникације са војним комплексом – повољне су за полигон и погодне за потребе јединица оружаных снага, јер у потпуности задовољавају све неопходне и прописане мере безбедности...

Ознака ватрене линије

Положај у Мијајловој рупи

Рејон Добре воде

Велика Брезовица – ватрени положаји

Основни је проблем непостојање радионичких и магацинских капацитета. Моторна и инжињеријска возила налазе се на отвореном простору због непостојања гаража и надстрешница за смештај и тиме су изложена утицају лоших метео-услова. Ситуацију је донекле поправила надстрешница за смештај борбених возила – објекат КН-7, која је изграђена 2013. године.

– Ако се неко средство поквари, потребно је пар дана да се поправи. Ми се трудимо да технику одржавамо на полигону, а помоћ нам пружају Технички ремонтни завод „Чачак”, Централна логистичка база и логистички батаљони КоВ. Убојна и минско-експлозивна средства која се користе за гађање обезбеђују саме јединице које долазе на полигон и чувају се у муниципалној станици у пољским условима. Она је на прописан начин удаљена од логорског простора и дела полигона где се изводе вежбе – истиче командант.

Према његовим речима, ситуација се мења набоље. Покренут је поступак за израду инфраструктуре. Извршене су припреме за постављање контејнерског насеља. Јединица је урадила два пројекта за смештај људи – први за 167 контејнера, потребних за смештај 530 лица, и други за смештај 246 лица. На полигону су направили подлогу за то контејнерско насеље, а уређени су и хелидроми за хеликоптере. Ту се стало јер због пандемије нису обезбеђена средства.

НЕРЕШЕНИ ИМОВИНСКО-ПРАВНИ ОДНОСИ

Још је 1998. године на темељу планских докумената, утврђено да тадашњи Вежбовно-стрељички полигон „Пасуљанске ливаде” представља најперспективнији земљишни комплекс на коме се, уз проширење, може изводити

интегрисана обука, више родова, служби и видова КоВ и РВ и ПВО. Недостатак финансијских средстава увелико је кројио израду кључних докумената, а бомбардовање и рушење појединих објеката на полигону још више су отежали ситуацију. Још је нерешен проблем скученог простора полигона који ограничава употребу јединица, а занемарив део је у власништву Војске Србије.

Решењем Владе Србије од 29. маја 2015. утврђен је јавни интерес за експропријацију, односно административни пренос непокретности, обухваћен границом Просторног плана ИВП „Пасуљанске ливаде”, ради формирања, уређења, изградње и коришћења ИВП „Пасуљанске ливаде”. У обухвату Просторног плана тог полигона је и земљиште у државној својини корисника „Србијашуме”.

Командант каже да је покренута иницијатива и очекује се да Влада РС донесе уредбу о преносу власништва. По тој уредби ЈП „Србијашуме” не би више газдовале овим простором, него би његов корисник била Војска Србије, а „Србијашуме” би наставиле да управљају само шумама. На тај начин требало би да се реши 13.076 хектара. Од тих 13.076 хектара, у току је имовинско-правни поступак за 1.620 хектара такозване манастирске шуме. Војска је пристала да стару Команду у Пожаревцу да Епархији браничевској, а део манастирског земљишта на Кучају требало би да добије у замену. У току су разговори.

Морали би да се реше и други имовинско-правни односи. Кроз центар полигона пролази пут који није војни и користе га цивили. Требало би да се направи заобилазни пут да запослени у „Србијашумама” кад експлоатишу шуму не пролазе кроз полигон него околним путем Сисевац – Троглан баре.

САРАДЊА

Када је реч о сарадњи, она је на двоструком нивоу – запослени на полигону сарађују са јединицама војске које га користе и са локалном самоуправом. Гостујуће јединице домаћински прихватају технику и професионално се односе према њој, а са мештанима добро сарађују и максимално се поштују. За свако гађање које се организује јединица корисник полигона обавештава органе локалне самоуправе о активностима припадника Војске и о обавезама и локалне самоуправе и припадника Војске приликом реализације гађања.

Војска је постављањем репетитора помогла да и становништво добије и користи мобилну телефонију. Пuteви се боље одржавају, а свака јединица када заврши активности на полигону, уреди у инжињеријском смислу прилазни локални пут. Становници су задовољни јер те друмове користе за извлачење дрва, за пролазак према Бољевцу, где имају бачије за чување стоке.

На високом нивоу је и сарадња са представницима органа локалне самоуправе, са председницима месних заједница (посебно Ресавицом), те председницима општина Ћуприја и Деспотовац, посебно са општином Деспотовац, на којој је састав полигона лоциран.

ЗАНИМЉИВОСТИ

На полигону постоји више необичних места. Једно је Мијајлова рупа, названа по чобанину Мијајлу. Ту су откривене четири аутохтоне врсте инсеката. У ту јаму је током Другог светског рата бачено више од 1.000 људи. Те злочине починили су припадници озлоглашене Кучајске бригаде. На самој ивици Полигона налази се светски феномен водопад Прскало. Временом је од малог извора, попут гејзира, настала 12 метара висока стена, као термитњак, с чијег врха извире вода. Леденица је пећина у којој је зими и лети лед, и она се налази на полигону (када се пође за Троглан баре). Ту се некад вадио лед за кафане и посластичарнице у Ћуприји и Јагодина. На том простору има на стотине неистражених јама. Врело Грзе и водопад Валкалуци, те понор Увирало, још су неке од знаменитости тог краја, а на путу до полигона пролази се поред чувеног манастира Раваница. Обичај је да госте који дођу на полигон, поготово иностране, одведу у манастир, где им, уз послужење, игуман приповеда о том крају. Не смеју се заобићи ни њихови високо цењени мелеми.

– Захваљујући тој сарадњи лако решавамо било које проблеме, посебно оне по питању смештајних капацитета. У последње време помажу нам дајући одређене просторије у месту Сењски Рудник и Равна Река за припаднике Војске. Такође, на високом нивоу је и сарадња са представницима ЈП „Србијашуме”. Гледамо да им максимално изађемо у сусрет како бисмо, и ми и они, могли да реализујемо своје активности – они у раду са шумом, а припадници Војске своје вежбове активности. Осим тога, имамо подршку и неких јавних предузећа без обзира на то да ли су са њима склопљени одређени уговори. Више пута долазе нам и помажу људи из Водовода и Електродистрибуције, а захваљујући сарадњи са предузећем „Крагујевац пут”, које зими формира базу у месној заједници Равна Река, имамо проходне путеве – истиче командант.

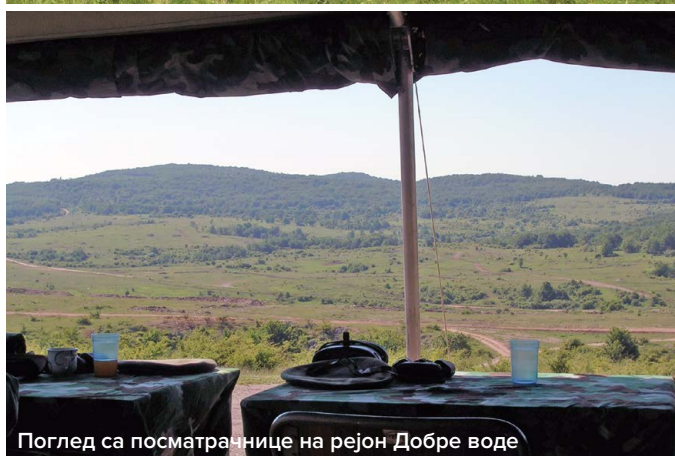
Потпуковник Небојша Лојпур осврнуо се и на полигонско сутра, завршавајући на тај начин причу о Војном комплексу „Пасуљанске ливаде”.

– Очекујемо у наредном периоду доношење одлуке да корисник овог простора буде Војска Србије, да се почне са уређењем контејнерског насеља и да Војска и органи локалне самоуправе крену у заједничку акцију решавања питања водообезбеђења. А кад је реч о Војсци, почеће израда покретних мета, тако да ће приликом реализације активности моћи да се гађају, осим непокретних циљева, и покретне мете. Једна мета биће у рејону Присаке, а друга у рејону Добре воде.

Без сумње, Војска је већ више од два века саставни део овог краја, а биће и убудуће. Ми ћемо нашу полигонску причу завршити војно и пожелети успех екипи Копнене војске која се ту од 3. до 20. јула припремала за учешће на Тенковском бијатлону у Русији. |

Место Равна Река

Поглед са посматрачнице на рејон Добре воде

Артиљерија на Венцу

Дејство „пасарса”